

Lý, tình

Trong tòa án, thẩm phán trầm ngâm suy nghĩ lời buộc tội của công tố viên đối với một cụ bà vì tội ăn cắp. Bà bị buộc bồi thường 1 triệu rupiah. Bà tự bào chữa ăn cắp vì đưa con trai bệnh nặng, đưa cháu suy kiệt vì đói.(xem p.64)

Nhưng ông chủ vườn sản nói bà ta cần phải bị xử tội nghiêm minh như những người khác.

Sau cùng thẩm phán thở dài nói với bà cụ:

- Xin lỗi!Thưa bà...

Nhìn cụ già hom hem,ông nói tiếp:

- Nhưng pháp luật là pháp luật, tôi là người đại diện của Pháp luật nên phải xử nghiêm minh. Nay tôi tuyên phạt bà bồi thường 1 triệu rupiah cho chủ vườn sản. Nếu bà không có tiền bồi thường thì phải ngồi tù 2 năm rưỡi.

Bà cụ run run khóc vì nghĩ nếu mình đi tù ai sẽ chăm nuôi 2 đứa nhỏ.

Bỗng ông thẩm phán lại nói tiếp:

- Nhưng tôi cũng là người đại diện của công lý. Tôi tuyên bố phạt tất cả những công dân nào có mặt trong phiên toà này 50.000 rupiah vì sống trong một thành phố văn minh, giàu có thế này lại để cho một cụ bà ăn cắp vì con cháu mình bệnh nặng và túng đói.

Nói xong, ông lột mũ ra bảo cô thư ký:

- Hãychuyển mũ thu tiền rồi đưa cho bị cáo!

Thế rồi bà cụ nhận được 3,5 triệu rupiah tiền quyên góp, trong đó có cả những 50.000 rupiah củaông, của cả các công tố viên buộc tội bà lão;có kẻ hảo tâm còn trả giúp 1 triệu rupiah tiền bồi thường. Thẩm phán gõ búa kết thúc phiên toà trong sự hạnh phúc của mọi người.

2 suy nghĩ nổi bật: - Nhiều người tin: dùng lý sẽ giải quyết hết mọi việc – Bạc khôn ngoan dùng tình dẫn lý; kẻ đại dột lấy lý diệt tình.

Thật vậy, nếu cứ dùng lý, đến đâu là đủ? Vì “*Silent leges inter arma*” (thời chiến, lý im tiếng). Lão tử nói: “*Người ta sinh ra thì mềm yếu mà khi chết thì cứng lại. Thảo mộc sinh ra thì mềm dịu mà khi chết đi thì lại khô cứng. Cho nên cứng rắn, cái giận là biểu hiện của chết, mềm yếu, khiêm hạ là dấu hiệu của sống. Bình mạnh thì không thắng, cây cứng thì lại bị chặt. Cứng mạnh phải ở dưới, mềm yếu ở trên.*”

Thế nên Đức Chúa Giêsu dùng tình dẫn lý (trong vụ án phụ nữ ngoại tình [Ga 8,7](#)),vua [Salômôn](#) lấy tình soi lý để xử 2 gái điếm tranh con [IV 3,16](#)); còn ta, cứ luật, lệ, lý lẽ với nhau!

Ai cũng biết đạo cũ bảm luật, đạo mới duy tình. Chẳng thế “*Chúa là Tình Yêu*”(1 [Ga 4,16](#)) đã không quy đổi 10 giới luật thành 2 mối tình (mến Chúa yêu người) và đã không phán: “*...ách Ta êm ái và gánh Ta nhẹ nhàng*” ([Mt 11,30](#))... Vậy mà luật đời đã nặng, ta còn quàng lên cổ nhau luật, lệ, lý, lẽ khiến người Công giáo vẫn cứ phép rửa mới mà đức tin cũ..

NK